Oktay Rifat

Aşağı Yukarı

YEDİTEPE

OKTAY RIFAT

AŞAĞI YUKARI

RESİMLER : FÜREYA KILIÇ

YEDİTEPE
YAYINLARI

YEDİTEPE YAYINLARI : 4

(Posta Kutusu 77, İstanbul)

Ankara Caddesi No. 54, Kat II

Bu kitap 1962 yılı şubat ayında İstanbul'da Murat-Kerman Dizimevinde dizilmiş ve Tan Basımevinde basılmıştır.

KARIMA

SOFALAR seninle serin,
Odalar seninle ferah
Günüm neşeyle uzun
Yatağında kalktığım sabah

Elmanın yarısı sen yarısı ben
Günümüz gecemiz evimiz barkımız bir
Saadet bir çimendir bastığın yerde biter
Yalnızlık gittiğin yoldan gelir

"Yalnızlık gittiğin yerden gelir"

AŞAĞI YUKARI

FARELERLE İNSANLAR

ŞÜKRET fare
Bu kapana şükret
Yüzüme bakma öyle acı acı
Gözünü mü oydum
Derini mi yüzdüm
Hayanı mı burdum

Şişlemek elimdeydi
Gazlamak elimde
Diri diri yakmak elimde
Diri diri gömmek elimde
Elini kalbine koy da söyle
Karını mı astım
Kızını mı kestim
Yuvanı mı bozdum
Yooo fare
Olmaz fare
Şunun şurasında minnacık bir kapan bu
Ne tank
Ne top
Ne tayyare

PANDİSPANYA REKLÂMI

BİR yiyen bu pandispanyadan
Ruhcu olur
Sanatcı olur
Zehir misali
Acı olur
Hacı olur
Hacivat olur
Adam olur adam

O GÜN BUGÜN

İLK padişah Sultan Osman
Sultan Osman'dan
Kalmış bize yadigâr bu vatan
İleri ileri arş ileri
İran seferi Bağdat seferi Girit seferi
Estergon kal'ası bre dilber aman

Niş Kosova Çaldıran
Altım toprak üstüm yaprak
İleri ileri arş ileri
Kırım seferi Irak seferi Rus seferi
İleri ileri
Pesarofça Karlofça Kaynarca
Kaynarca Pesarofça Karlofça
Karlofça Pesarofça
İleri be kardeşim ileri
İnebahtı Pireveze Pilevne
Ilgıt ılgıt kanım damlar çimene
İleri ileri
Mısır seferi Yemen seferi Kanal seferi
Tanzimat Meşrutiyet Cumhuriyet
Dayan hey dizlerim dayan
Viyana Sevir Lozan

Ve dünya kadar nutuk
Ve dünya kadar ferman
Gene köylümüzün elinde kara saban
Gene halkımız yarı aç yarı tok
Perişan

YALANCI DOLMA

Şu zeytin yağlı dolma
Yemek değil rezalet
Rezalet rezalet,
HÜRRİYET MÜSAVAT ADALET

KERVAN

HEPİMİZİN ağzımız burnumuz var
Hepimizin aklı
Gün gibi aşikâr işte
O haksız bu haklı

Biz yaya kalmışız bu kervanda
Beyler paşalar atlı
Dökülmüşüz yollara çoluk çocuk
Kimisi kel kimisi bitli

Bu toprak eski toprak dost toprak
Tarlalar bereketli
Bıngıl bıngıl çayırlarda kuzular
Danalar etli

Bize gelince işler çapan hemşerim
İncirim yenmiyor sütlü
Taş gibi mübarek kara somun
Kirazlar kurtlu

Amanın bu ne biçim tecelli
Dostlar neden bu ikilik
Neden neden neden
İnsan dertli oluyor dertli

Geberin diyor şeytan
İşiniz ne bu dünyada
Yağma yok kör şeytan
Yaşamak tatlı

RAMAZAN

BİR girmiş ramazan
Giriş o giriş
Beş yıldır ramazan
On yıldır ramazan
Yüz yıldır ramazan
Ramazan efendim ramazan

"Uyan dilber karşı dağlar sıra sıra göründü"

SABAH TÜRKÜSÜ

İLK ışık kuş olur öter pencerede dilince
A benim dilber yarim uyan artık bitti gece

Uyan dilber karşı dağlar sıra sıra göründü
Sarı yeşil mor turuncu cümle renkler bilindi

Kara bir kamyon susadan tozlu yollara çıktı
Sabah oldu insanların tekrar karnı acıktı

Sabah oldu uyandık Ahmet Mehmet Ali Veli
Hey gidi şehzadem kimimiz sağ kimimiz ölü

Ölüler toprağa sağlar çifte çubuğa gitti
A benim dilber yarim uyan artık gece bitti

İSTANBUL TÜRKÜSÜ

KASIMPAŞA kıyıları tersane
Bir kız sevdim alimallah bir tane
Herdem sevdalıya kız mız bahane
Top çiçeğim deste gülüm
Canım İstanbullum
Aman aman bahane

Gittim baktım şıkır şıkır Balıkpazarı
Üç tek attım sarhoş oldum ayak üzeri
Üç doluya üç tanecik badem şekeri
Top çiçeğim deste gülüm
Canım İstanbullum
Aman aman badem şekeri

İSTANBUL MAVİSİ

ULAN mavi
Mavi
Bu sabah da işin iş
Deniz kıyısında
Öyle kız gibi cilveli
Maviş
Mavi mavi

İSTANBUL ŞİİRİ

İSTANBUL'UN üstüne güneş doğdu
Salih Reis'in Deniz Kızı çatanası
Yemiş'ten Sarayburnu'na kadar
Yakamozlu bir kuşak çekti sulara
Salih Reis'in Deniz Kızı çatanası
Sabahcı bir horozla bir oldu da
Gazhaneden önce
Uzun uzun öttü İstanbul'da

Suların şıpırtısı bir yana
Dal sesi kanat sesi bir yana
Uyanık işçilerin sabahçıların nöbetçilerin
Gürültüsü bir yana
Bu ilk sesiydi İstanbul'un

İstanbul'un üstüne güneş doğdu
Elâ gözlü sekizinde bir besleme
İlk halıyı çırptı pencereden
Mahallebicinin çıngırağı iskelede
Başladı sabah türküsüne

Taksim meydanında sıra konaklar
Çıngır mıngır çıngır mıngır
Gölgesinde satıcılar pinekler
Çıngır mıngır çıngır mıngır

Fıkaradan geçilmiyor sokaklar
Çıngır mıngır çıngır mıngır
Aman aman yok mu bunun çaresi

Bozburun önünde bir gemim battı
Çıngır mıngır çıngır mıngır
Gündelik bir soğan ekmeğe gitti
Çıngır mıngır çıngır mıngır
Mehmedim gurbette eridi bitti
Çıngır mıngır çıngır mıngır
Aman aman yok mu bunun çaresi

İstanbul'un üstüne güneş doğdu
Çıktı silkinerek gecenin içinden
Kız gibi minareleriyle Süleymaniye
Sultan Ahmet Sultan Selim Fatih camileri

"Çıktı silkinerek gecenin içinden"

Türbeler çeşmeler sebiller
Aldılar aydınlıkta yerlerini
Şakımıya başladı bülbül gibi
Bağdat köşkünün çinileri
Hepsi de alın teri
Hepsi de el emeği
Bir yaprak düştü döne döne şadırvana
Bir kumru su içti şadırvandan
Üsküdar'ın fakir evleri göründü uzaktan
En arkada Çamlıca tepeleri

İstanbul'un üstüne güneş doğdu
Bir tiren kalktı Haydarpaşa'dan
Pendiğe doğru
Ne koklaşa koklaşa öpüşen
Ne ağlaşan

Ne el ne de mendil sallıyan oldu
Haydarpaşa'dan Pendiğe kalkan tiren
Tirenden başka her şeye benziyordu
Beygire benziyordu meselâ
Tavşana benziyordu
İşin tuhafı
Pireye benziyordu
Haydarpaşa'dan Pendiğe kalkan tireni
Bir oğlan çocuğu gördü
Güldü
Sen misin gülen
O bizim beygire tavşana pireye benziyen tiren
Yavuz bir katar kesildi birdenbire
Kara kara dumanlar saçtı bacasından
Bir gürültü bir çalım bir eda
Bostancı'ya geldiği zaman

•

Düpedüz aslana benziyordu
Artık dört bir taraftan
El sallayan mı istersin
Mendil sallayan mı istersin
Tepinen zıplayan mı istersin
Saçını başını yolan mı istersin
Şapkasını havalara fırlatan mı istersin
Taklak atan
Ellerinin üstünde yürüyen mi istersin
Türlüsü iki gözüm türlüsü
Tirene gelince
Çalımından olacak
Bir kat daha arttı gürültüsü
Bir aralık gösteriş olsun diye
Raylardan çıktı tarlalardan yürüdü
Dört numaralı vagon

Aldı başını denize indi
İki numaralı vagon sola saptı
Üç numaralı vagon
Gelincik toplamıya başladı kırlarda
Gelgelelim lokomotif
Bu çatık kaşlı çoban
Bir çığlıkta topladı hepsini arkasına
Pendiğe vardıkları zaman
Beygire tavşana pireye benziyen tiren
Kuluçka bir hindiye benziyordu

İstanbul'un üstüne güneş doğdu
Bir kamyon koptu Barutane deresinden
İçinde kırk tane işçi vardı
İşe gidiyorlardı
Bir hususi söktü İstiklâl caddesinden

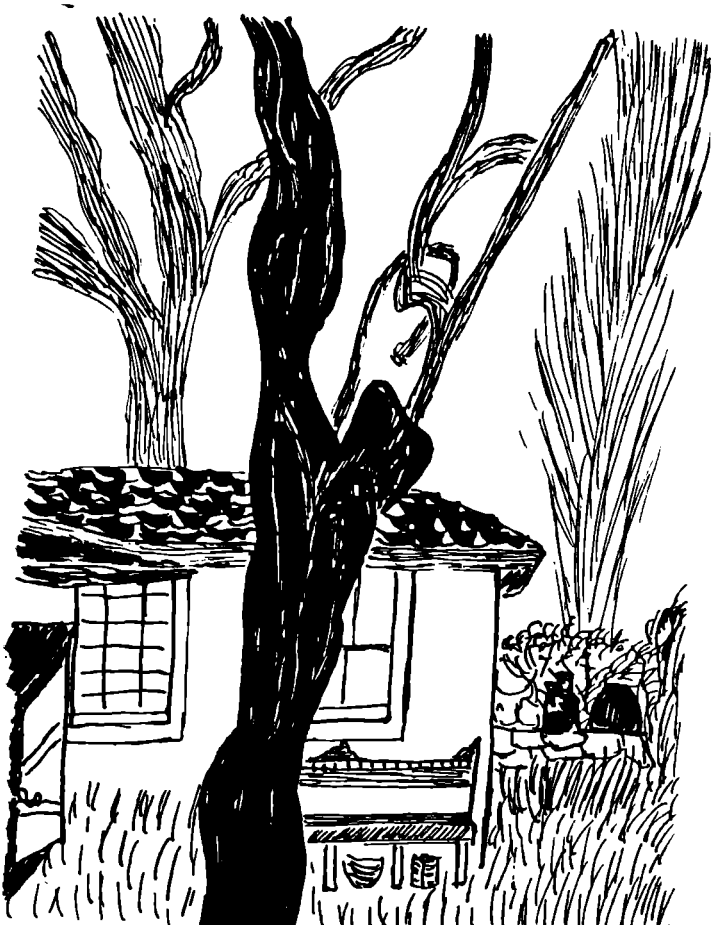
İçinde bir herifle bir karı vardı
O işe gidiyorlardı
İstanbul'un üstüne güneş doğdu
Sefere çıktı Harbiye Fatih
Beyazıt Yedikule tıramvayları
Dükkânlar açıldı birer ikişer
Kazlı bağda ırgat kahvesinde
Konya'nın köylüğünden Satılmış
Bıyıklı bir adama yalvarıyordu

Elini öpeyim beyim
Ayağını öpeyim beyim
Bir öküz vardı
Kız gibi beyim
Sizlere ömür bıldır açlıktan öldü
Hayvan kötü dedim Hasan'a

Ot getir dedim Hasan'a
Ot ne ki dedi Hasan
Ot be bilmez misin otu
Ot yok dedi Hasan
Bir öküz vardı beyim
Babayiğit mi babayiğit
Elini öpeyim beyim
Ayağını öpeyim beyim
Bir uşak vardı
Sıtmadan öldü beyim
Sıtma beyim ecel
Evet beyim
Anası kahrına dayanamadı
Buğday da kavruluverdi mi sana
Elini öpeyim beyim
Ayağını öpeyim beyim

Bir öküz vardı beyim
Bir uşak vardı
Anası vardı beyim
Beyim

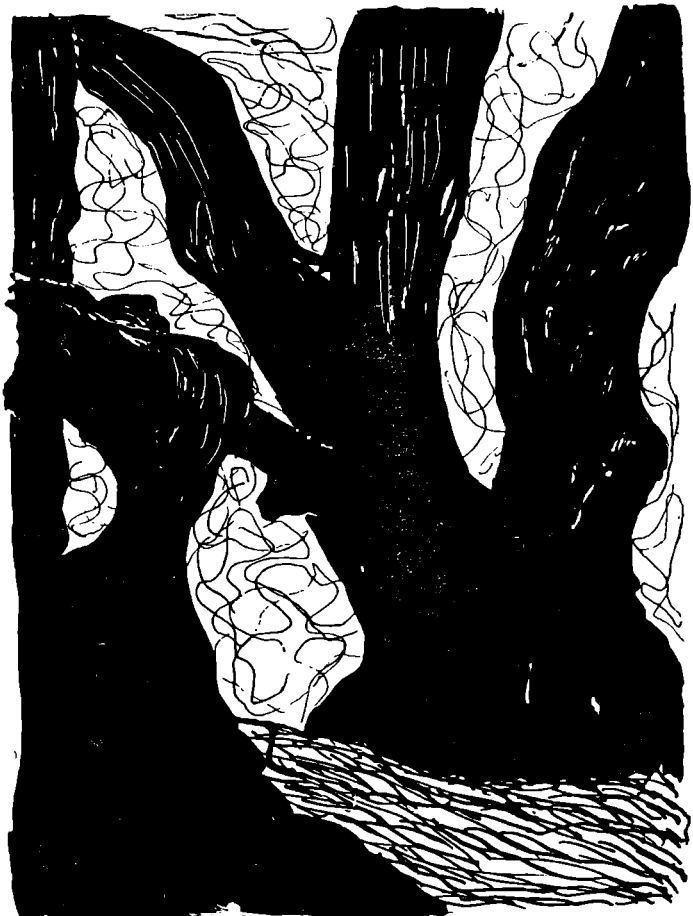
İstanbul'un üstüne güneş doğdu
Erenköy'lü arabacı Mestan
İstanbul'un üstüne güneş doğduğu zaman
Kozyatağı'nda arabacılar kahvesinde
Bir kahve içiyordu rüyasında
Arabalar arka arkaya
Çınarın altındaydı
Bir hal vardı bugün atlarda
Mestan farkındaydı
Habire kıç atıyordu Sarıkız
Nuri'nin kısrağı

"Kozyatağında arabacılar kahvesinde"

Ali'ninki yeri eşiyordu
Receb'inki esniyordu
Esniyordu ama
Aması var
Bütün iş Receb'in atında
Receb'in atı diye düşündü Mestan
Dur bakalım diye düşündü Mestan
Dur bakalım
Ne gösterecek ayinei devran
Ayinei devran
Tuhaf bir suret gösterdi
Receb'in atı
Verdi tekmeyi ardındaki arabaya
Döküldü mü sana
Arabanın içindeki
O cânım selvi resimleri

Çeşmeden su dolduran kız
Yeşil boyalı manzara
Fıstık ağacı
Aynalı çeşme
Döküldü mü sana
Kaldırıma
İş bu kadarla kalsa iyi
İyi düşündü Mestan
Bir hal vardı bugün atlarda
Mestan farkındaydı
Arabalar arka arkaya
Çınarın altındaydı
Aaa
O ne
Çeşmeden su dolduran kız
Bir ustura aldı eline

"Yeşil boyalı manzara
"Lastik ağacı..."

Yanaştı Mestan'ın arabasına
Yeni boyattım demiye kalmadı
Arabanın mavisine
Şöyle bir çizik attı
Vay ölüsü kandilli
Ben sana gösteririm diye düşündü Mestan
Lâkin bir hal vardı bugün atlarda
Buyrun bakalım.
Dişlerini gösteriyordu
Düldülü Mestan'ın
Hem de kime
Mestan'a
Tüymenin zamanı diyc düşündü Mestan
Tam
Yavaş
Yavaş

Usul
Usul
Sıvışacağı sırada
Bir kişneme bir kişneme bir kişneme
Bir toz duman
Neymiş
Arabacılar
Sırtından geçiniyormuş atların
Bir kâr varmış ortada
Diyelim günde on lira
Bu on liranın bir lirası
Atların kursağına gidiyormuş
Dokuz lirası
Cup arabacının koynuna
Ha ha
Lafa bak sen

Al takke ver külâh
Dert anlatan müşteriye
Kimmiş peki
Kimmiş
Arabayı süren
İdare eden
Kimmiş
Düldül miymiş
Ha ha
Güleyim bari
Amanın
Bir tekme ama ne tekme
Bir bir daha
İndi karnına Mestan'ın

İstanbul'un üstüne güneş doğdu

Titremiye başladı Mahmutpaşa yokuşunda
Uçurtma kâğıtları gibi rengârenk
Tiril tiril
Amerikan basmaları
Fes rengileri havaileri toz pembeleri
Hafif zarifleri kibarları inceleri
Ağırbaşlıları hoppaları nazlıları
Sululari zirzopları delileri
Allıları morluları
Dallıları güllüleri
Develileri fillileri
Türlüleri
Basmanın ucuzu burda bulunur
Metresi iki yüz ona satılır
İki yüz onluk basmalar şu zamanda
İki giyişte delinir

Hele efendim, öyle efendim, paralar gibi çitilenirse hiç dayanmıyor efendim. Bizim

kel beslemeye o kadar söylüyorum efendim, dinletmek ne kabil efendim. Geçen gün aldım elime nalını efendim, koydum beslemenin elini musluğun taşına efendim, sen misin söz dinlemiyen, vurdum efendim tırnaklarının dibine dibine efendim. Her şeyin bir haddi var efendim. Evet efendim, sepet efendim. Edepsiz nalını görünce korkudan donuna kaçırmış efendim. Bizim Fehim Paşaların Sadberk Hanım vardır efendim, Allah selâmet versin, işte o Sadberk Hanım efendim, maşayı kızdır yakınızın kıçını dedi efendim. Edep yok ki kıçını yakasın efendim. Hele bu köylü yakını, haşa minhuzur hepsi de malûm efendim. Evet efendim, sepet efendim. Eskidenmiş o efendim. Ben beslemenin donuna kaçırdığını görünce efendim, koydum elini musluğun taşına tekrar efendim, vurdum efendim tırnak diplerine nahnla efendim. Kanlı çamaşır daha bir güzel oluyor efendim. Çivit yerini tutuyor efendim. Köylü takımında edep olmadığı için efendim, ça-

maşıra biraz kan damlatılırsa efendim, başka türlü oluyor efendim. Şimdi toz pembesi pek moda efendim. Maviyi hiç sevmem zaten efendim. Evet efendim, sepet efendim.

İstanbul'un üstüne güneş doğdu
Kapılar açıldı birdenbire
Ekmek derdinde on bin çocuk
Döküldü kaldırıma
Ali
Bu on bin çocuktan biri
Kendi bilmezdi ama
Tam dört buçuk yaşındaydı
Gömleklere yakalara balena
Amerikan tarakları geldi
Var ya hani
Onlardandı işte Ali

Üç buçuk yaşında başlamıştı ticarete
Eh bugün şöyle böyle
Bir esnaftı Köprü üstünde
Gelgelelim
Daha üç sene olduğu için memeden kesileli
Birçok şeylerin cahiliydi
Meselâ meselâ
Para hesabını bilmezdi
Saati bilmezdi
Pirzolanın şeftalinin incirin
Tadım bilmezdi
Ama bak
Neler de bilirdi Ali
Efendim
Öksüzlüğü bilirdi
Dilenmesini bilirdi

Aç kalmasını bilirdi
Uzatmıyalım
Bilirdi oğlu bilirdi
O sabah kaldırıma
Çıkınca Alicik
Berberin kanaryası
El etti bizim Ali'ye

Ali be
Merhaba yahu
Nereye böyle erken erken
İnsan bir merhaba der geçerken
Hele dur bakalım
Bir kahvemizi iç
İki lâf atalım

Ali de kanaryaya el etti

Merhaba birader

Merhaba
İşim acele de
Ne var ne yok
Berber nasıl
Kedi nasıl
Komşular ne âlemde

Kanarya güldü
Açtı kapısını kafesinin
Ali'nin yanına geldi
Konuşa konuşa yola çıktılar
Ali tabakasını çıkardı
Birer cıgara yaktılar
Ali ile kanaryanın
Cıgara içtiğini gören bir kadın

Şunlara bakın dedi
Şunlara bakın

Bir şey sanıyorlar kendilerini
Burası İstanbul ayol
Kendinize gelin

Ali pişkin çocuktu
Kanarya desen pişkin kuş
Gün görmüş eyyam geçirmiş
Boş verdiler
Bir tıramvaya asılıp
Köprü üstüne vardılar
Kanarya tıramvaydan iner inmez
Bağırmıya başladı

Amerikan tarakları geldi
Gömleklere yakalara balena

Bastonlu altın gözlüklü
Kıranta bir bey

Sevsinler seni dedi

Maşallah
Tıpkı kuşa benziyor
Ne de yanık sesi var

Ali parmaklığa dayanmış
Denize tükürüyordu
Vapurlara bakıyordu
Gelen geçen mavnalara bakıyordu
Kanarya bağırıyordu

Gömleklere yakalara balena
Amerikan tarakları geldi

Kırk beşlik bir bayan
Kanaryayı görünce
Bir yaşma daha girdi
Çıkardı nüfusunu
İki yaş indi
Başka bir bayan sinirlendi

Bir herif
Bir tokat attı kanaryanın ağzına
Başka bir herif
Ali'nin kıçına bir tekme vurdu
İftira diye bağırdı biri
Biri de vatan haini diye bağırdı
Öteki

Allah belânı versin dedi
Kuş ha
Töbeler töbesi

Ali pişkin çocuktu
Kanarya desen pişkin kuş
Gün görmüş eyyam geçirmiş
Boş verdiler
Köprüden kalkıp
Beyazıt'a gittiler

EŞRAF TEKERLEMESİ

GÂVURUN oğlu
Boylu mu boylu
Kürkünü giymiş
Tüylü mü tüylü
Astığı astık
Kestiği kestik
Apışıp kalmış
Mustafa Mıstık

Domuzun dölü
Deli mi deli
Curnal yazıyor
Akşam üzeri
Yazdığı yazdık
Çizdiği çizdik
Bir uzun âdem
Kafası bızdık

Köpeğin piçi
Avcı mı avcı
Bir tüfek almış
Burnumda ucu
Attığı attık
Tuttuğu tuttuk
İki mum yaktık
Seyrine baktık

ÇOCUĞUN DİŞLERİ

ÇOCUĞUN dişleri çıkmış
Yeşil yeşil ıspanaklar için
Ateş pahası şeftaliler kirazlar erikler için
İşte azıları köpekleri önleri arkaları
Bayat leblebiler tozlu pestiller boyalı şekerler için
Hepsi de sivri hepsi de keskin
Doğmuş ve doğacak kuzular için danalar için
Karagözler mercanlar pisiler gelir İstanbul'dan

Büyük lokantalara konaklara
İstakozlar midyeler karidesler
Neler de neler
Maydanozlu köfteler
Çingene palamutları gelir efendim altmışara
Çocuğun dişleri için
Çocuğun dişleri için
Un öğütür değirmenci
Helvacı susam keser
Sürü sürü davar gelir Erzurum'dan İzmir'den
Erzurum neredir İzmir nere Ankara neresi
Kimler alır bu davarı kimler yer
Malûm değil orası
Çocuğun dişleri çıkmıştır
Ne denir Allah'ın işi
Kesesine güvenen borazancı başı

ÇOCUK

BU çocuk büyür
Babası kadar olur
Ondan sonra efendim
Ölür

RUHLAR

TANRI'NIN katında dizi dizi insan ruhu
Çocuk ruhu ihtiyar ruhu
Tuz ruhu nane ruhu lokman ruhu

GÜZEL

KADIN vurmuş maltıza tencereyi
Fasulye pişiriyordu
Adam düşünüyordu

Altmış beş fasulye diyordu
Yirmi beş de sovan
Doksan
İki yüz de yağ
Etti mi sana iki yüz doksan
Yaaa
Adam düşünüyordu
Bir kundura almalı diyordu
Hayrı kalmadı bunların
Su alıyor bunlar diyordu
Nasıl etsem diyordu
Çocuk zıpzıp oynuyordu
Kedi sıçan tutuyordu
Kedinin tuttuğu sıçan
Ecel terleri döküyordu
Fasulyeler helme döküyordu

Çocuğun zıpzıpları
Kilimin sarısından mavisine
Mavisinden alına geçiyordu
Yoldan adamlar geçiyordu
Adamların kafasından hayaller geçiyordu
Kiminin han hamam geçiyordu
Soğan ekmek kiminin
Gökten bulutlar geçiyordu
Gök mavisi titriyordu bulutların ötesinde
Güzel güzel

ULUDAĞ SOKAK SATICILARI

GİRİN satıcılar evimin bülbülleri
Girin girin aydınlık bahçemden içeri
Üzüm satın armut satın nar satın bize
Dağlar görünürken kapıda ardınızdan
İndirin tüy gibi küfeyi sırtınızdan
Bir elmada bir mevsim dolsun evimize

Ya sen ey karınca taciri gazeteci
Ağzının ucunda bir sap ebe gümeci
Kaşlarında macera gözlerinde oyun
Şeytan gibi kaçan yollu bisikletinle
Yırtık çizmelerin kadife kasketinle
Getir o eski sevincini çocukluğun

Akşamla bacada mavileşince duman
Biten türkü gibi uzaklaşın kapımdan
Kayın ağır ağır gündüzden gecenize
Ey İstanbul ağziyle mal satan simitçi
Çocukları eşeğine bindiren sütçü
Halil İbrahim bereketi kesenize

FADİK İLE KUŞ

FADİK kız Fadik kız
Kuşa bak kuşa
Süzüm süzüm süzülüyor havada
Kuş musun
Şeytan uçurtması mısın ağabey
Bu ne keyif böyle
Kedi desen öyle
Köpek desen öyle

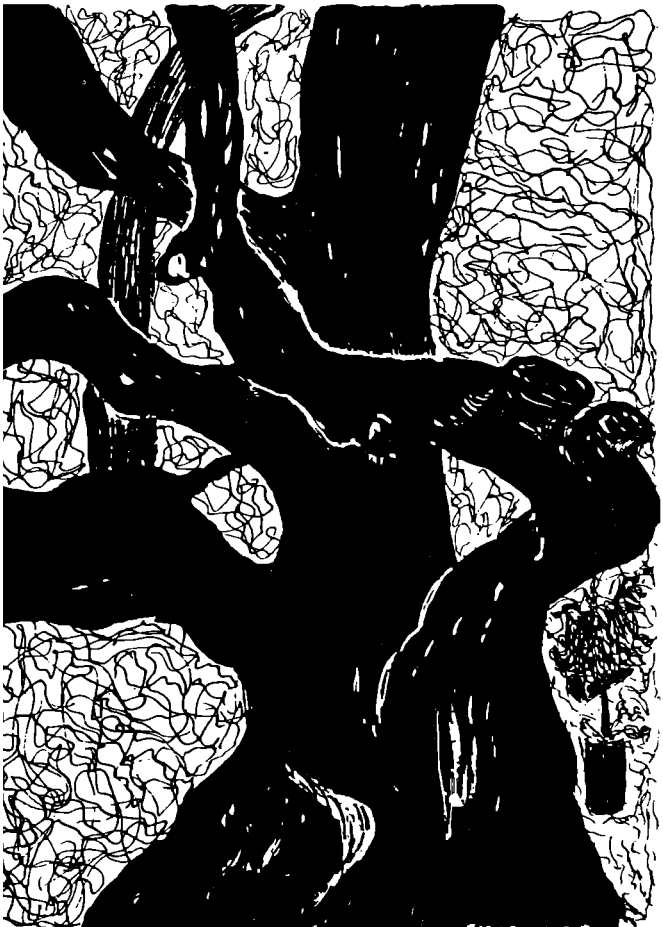
Tavuklar horozlar öyle
Ağaç ver yansın etmiş pembeyi yeşili
Donanma sanki mübarek
Deliye dönmüş çayır çimen
Halı gibi kara toprağın üstü
Fadik kız Fadik kız
Fırlat çarığı çorabı
Yürü
Bir daha söyletmedi Fadik kız yürüdü
Az gitti uz gitti
Dere tepe düz gitti
Ballıbabaları emerek
Burnunu çekerek
Ver elini çekelek
Ben sana küselek
Gide gide bir ağacın dibine vardı

Ağaç büyük
Üç adam kucaklıyamaz
Dalları nah belim gibi
Yaprakları yeşil
Ama ne yeşil
Karaya çalar yeşillikten
Ağaç dile geldi

Fadik
Buyur ağaç
Karnın aç mı
Aç ağaç aç

Çelerden dili dolaştı Fadik'in
Ağaç sordu

Ne yersiniz siz sizin köyde
Ekmek yerik
Başka

"Ağaç büyük
"Üç adam kucaklıyamaz"

Tarhana yerik
Başka
Pancar yerik
Başka
Başka ekmek yerik

Ağaç kızdı

Bana bak Fadik
Doğru söylə
Başka ne yersiniz köyde
Erik yemez misiniz erik
Yerik

Ağaç küplere bindi

Ulan piç kurusu
Siz et yersiniz köyde
Yerik
Siz börek yersiniz köyde

Yerik
Ha şöyle imana gel
Yerik
Siz makarna yersiniz köyde
Yerik yemezik yerik
Vay

Ağaç sıyırıp köklerinden birini toprağın altından
Bir tekme salladı Fadik'in kıçına
Fadik balon gibi
Yükselmiye başladı havalara
Bereket
Salifüzzikir kuşa
Hani şu canım
Şu yukarda lâfı geçen kuş
Kaptığı gibi Fadik'i
Gak deyince et

Guk deyince su
Yerden yedi kat arşa kanatlandı o hızla
Baktılar cennet
Cennette bir kalabalık
Bir kalabalık
İğne atsan yere düşmez
Çukurova ırgat kahvesi sanki mübarek
Ama öylesine değil
Lüküs kibar
Duvarlar silme mahallebi
Ayın ondördü gibi gılmanlar
Gılmanların peşi sıra rintler
Kırk dokuzluk abı kevserler patlatılmış
Ciğer kebapları sulu sulu
Kimi güler
Kimi konuşur

Kimi
Canibi rahmete son çektiği sağarla döner
Velhasıl âlem
Rintlerden biri Fadik'e sordu

Ciğer yer misiniz siz sizin köyde
Yerik
Hindi dolması
Yerik
Libido
Yerik
Mr. Pickwick
Yerik
Eveleme develeme deve kuşu kovalama
Yerik
Peki şey yer misiniz şey
Yerik
Miyan kökü
Yerik

Mısır koçanı
Yerik
Hayal şehir
Yerik yemezik yerik

Bir tekme Fadik'in kıçına
Sür deveci develeri yokuşa
Ak göğüste gül memeler tokuşa
Bereket salifüzzikir kuşa
Derken efendim cunburlop
Yeni baştan yeryüzüne indiler
Fadik iki göz iki çeşme doğru eve
Kuş
Şeytan uçurtması gibi süzülmiye
Bıcır bıcır söylenmiye havalara

AĞIT

ÖNCE üstün başın eskidi
Etlerin gözün kaşın eskidi
Ne varsa taze bildiğin
Eskidi oğlu eskidi
Elden ayaktan oldun kardeşim
Kalem parmaktan tırnaktan
Bir canın vardı cıvıl cıvıl
Candan oldun kardeşim
Satırlara kaldın kitaplar içinde
Hani saç kirpik deri

Öf ne kötü dünyamış
Bir Orhan Veli varmış
Gel gel kardeşim Orhan
Benim ellerimi al
Benim gözlerimi kullan

SON SÖZ

Boğazından lıkır lıkır geçen
Şu suyun kıymetini bil
Nedir ki bu mavilik deme
Pencereden görebildiğin kadar
Göğün kıymetini bil
Kıymetini bil çiçek açmış bademin

Güneşli odanın çamurlu sokağın
Beyazın siyahın yeşilin
Pembenin kıymetini bil
Dirilik öyle bir şey yürekte
Sevinçle çırpınır
Kavak yelleri eser insanın başında
İnsanoğlu kızar öfkelenir savaşır
Halk için girişilen savaşta
O korkulu sevincin
Öfkenin kıymetini bil
Bil ki bu
Budur işte
Güneş yalnız dirileri ısıtır
Güneşin kıymetini bil

İÇİNDEKİLER

Karıma 3

AŞAĞI YUKARI

Farelerle İnsanlar 7
O Gün Bugün 10
Yalancı Dolma 13
Kervan. 14
Ramazan 16
Sabah Türküsü 18
İstanbul Türküsü 19
İstanbul Mavisi 20
İstanbul Şiiri 21
Eşraf Tekerlemesi 48
Çocuğun Dişleri 50
Çocuk 52
Ruhlar 53
Güzel 54
Uludağ Sokak Satıcıları 57
Fadik ile Kuş 59
Ağıt . 68
Son Söz 69

OKTAY RIFAT'IN
ŞİİR KİTAPLARI

Yaşayıp Ölmek, Aşk ve Avarelik Üzerine Şiirler	1945
Güzelleme	1948

YEDİTEPE

YAYINLARI

Posta kutusu 77

İSTANBUL

SAM AMCA

SAMİM KOCAGÖZ

SİVASLI KARINCA

FAZIL HÜSNÜ DAĞLARCA

GAR SAATİ

UMRAN NAZİF

Fiyatı 100 Kuruş

KAPAK BASKISI OYA BASIMEVİ